

Sundhedsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Taastrup den 27. August 2007

Må gerne offentliggøres!

Vedr. lovforslag **B142**: Transseksuelles rettigheder

Kære medlemmer af sundhedsudvalget. Jeg vælger at skrive til jer på denne personlige måde, da jeg mener det vil gavne min fremtid som den person jeg er indeni, ikke udenpå. I mit åbne brev til jer, vil jeg komme med en forklaring på min situation, min omgangskreds, mine arbejdskolleger samt den situation som jeg står i på nuværende tidspunkt og den situation jeg frygter vil komme ud i, hvis specielt en del af forslaget vil blive godkendt.

Min nuværende situation:

Først lidt om mig. Jeg er født dreng, men har altid følt mig mere anderledes end hvad godt er. Lige fra jeg var omkring de 4-5 år, har jeg vidst der var noget "galt". Jeg tænker som en kvinde, handler som en kvinde og er en kvinde! Derfor er der kun en mulighed for mig, det er en kønskorrigerende operation som jeg forventer skal foregå inden jeg bliver 35, altså indenfor de næste 2 år.

Min dagligdag er fyldt af frustrationer samt en kamp for at blive accepteret som den person jeg er indvendig. Men jeg har store problemer med mit ydre som gør mig ude af stand til at leve fuldtid som Natascha, som jeg gerne vil.

Jeg har en kraftig behåring, og kraftig skægvekst som jeg skal have væk, ud af mit system da de ikke passer til mig. Jeg føler mig ikke tilpas når jeg ser mig i spejlet og ser skægstubbe. Skægget betaler jeg selv for at få fjernet, det koster mig 600 kr hver 4-5 uge og det lyder ikke af så meget, men tro mig, det er mange penge når man ikke har så mange i forvejen.

Min behandling:

Lige pt går jeg ikke på Sexsologisk Klinik, som er den eneste klinik i DK hvor man kan gå i "terapi", få en diagnose (som regl efter første gang hvor man bliver klassificeret som transvestitisk fetishist), men jeg har dog enny aftale med dem indenfor de næste par måneder. Jeg går hos en gynækolog som tager sig af mine hormoner, en psykiater som tager sig af min depression og det er faktisk det eneste, for jeg har, jeg mener at SK's behandlingsmetoder er langt fra gode og det er lidt svært at tage en klinik seriøst som både behandler seksualforbrydere og transseksuelle på samme tid. (se bilag 1: Klage til SK)

Min arbejdssituation:

Pt. arbejder jeg for DSB i en Kort og Godt butik. Jeg har forklaret min leder om min situation og som hun selv har sagt det, så er hun lidt ligeglad, bare jeg udfører mit job godt nok. Jeg har sendt en mail ud til mine kollegaer, (se bilag 2: Mail til mine kollegaer), der er kommet rigtig god respons fra de fleste, mange har jeg slet ikke hørt noget fra, så det tager jeg som det kommer. Vi har dog lavet en plan B i tilfælde af at mine kollegaer ikke vil kunne klare den omvæltning der ligger ude i fremtiden, den handler ganske enkelt om at jeg kan blive flyttet til vores kundeservice.

Der er så mange af mine kollegaer der håber jeg bliver, de accepterer mig som jeg er og synes jeg er en fantastisk person, men lige nu er min fornemmelse for min arbejdsplads lidt blandet, desværre, så jeg vil se tiden an og lade min situation komme an på en prøve.

Om situationen generelt:

Der er, som jeg indenfor det seneste par måneder har fundet ud af, 2 former for transseksuelle og forskellige behandlingsformer for disse og for lige at forklare hvordan det er sat op, så er vi delt i 2!

1 gruppe:

Transvestitter/transseksuelle, på hormoner, der ikke ønsker/har behov for en korrigerende operation.

2 gruppe:

Transseksuelle hvor der ikke er nogen anden udvej end en operation.

Fælles for begge grupper er at vi gerne vil leve som kvinder og blive respekteret som kvinder, nogle transvestitter bliver seksuelt ophidset af at have det modsatte køns tøj på, det gør transseksuelle ikke!

Nogle af de træk som vi absolut ikke har tilfælles, er at komme i hormonbehandling, få ændret navn og CPR-nr. så det matcher den person vi er udaftil og så ønsket om en korrigerende operation som er det største ønske nogen af os har. Og det skal man tage i betragtning, inden man ser på vores situation og evt. godkender et lovforslag omkring os, for jeg kan kun forestille mig hvor svært det må være for jer at sætte jer ind i en situation hvor en person ønsker at få korrigeret sit nuværende køn. Det hører jeg fra mange af mine venner og bekendte som hører om mig og har hørt og læst om mange Transseksuelle.

Transseksuelle er nok mere egoistiske på det punkt, det er en nødvendighed, vi skal tænke på meget mere end den normale dansker. Vi skal til at finde os selv for anden gang i vores liv. Vi skal/er i gang med vores andet teenage år, og vi bliver nød til at se i øjnene at det ikke er nemt i Danmark. Men det er fordi vi ser hvordan tingene står til ude i verden og ærgre os over at vi bor her i Danmark, hvor man ikke engang kan få den nødvendige og meget elementære hjælp. Der er ikke noget at sige til de fleste af os går uden om systemet, finder vores egen gynækolog, får hormoner gennem vores egen læge og tager til Thailand og bliver opereret da kirurgerne er 1000 gange mere kompetente end i Danmark.

Og vi skal have lov til at være egoistiske! Det er vores liv der hænger i laser. Mange af os kan ikke få vores dagligdag til at fungere, forholdet til konen/manden krakelerer, der er evt. skilsmisse i luften, hvad siger børnene?, hvad med vores kollegaer? Er de åbne overfor os som Kvinde/Mand?, kan vi beholde vores job eller skal vi søge et nyt, bare for at blive accepteret?

Fremtiden:

Lovforslaget handler om at transseksuelle, der ikke vil/kan opereres skal have lov til at skifte navn og CPR-nr.

Ja selvfølgelig skal de da det, det siger sig selv, alle der lever som kvinder, tager hormoner og som er accepteret som kvinde skal have lov til at få ændret deres status til kvinde.

Vi ønsker ikke at modtage breve hvor der står Hr. Viola Madsen eller Fru. Martin Jørgensen, vi ønsker at få den status i samfundet som vi har ret til!!!

Det må sundhedsudvalget da kunne se logikken i.

Hvor ydmygende tror i det er når nu der er folketingsvalg næste gang, at jeg kommer som mig selv, men med et kort der står Hr. Sascha Natascha Bosse på, den ydmygelse vil jeg meget gerne undgå, selvom det desværre er umuligt...

Nogen er så heldige at komme igennem nåleøjet på Sexologisk Klinik, de kan få lov til at skifte navn, men til hvad nytte?, de står stadig registreret som mænd, ja det er da en god ting at få ændret navnet til et feminint, men da samfundet er domineret af kønsbestemmelser, mand/kvinde, så er det vores cpr.nr. det viser hvem vi er, på papiret!

Jeg mener tilgængæld at transvestitter stadig må leve med deres kønsneutralenavn og mandlige CPR-nr. De er mænd til den dag de dør. Jeg ved godt mange siger at kønnet ikke sidder mellem benene, men mellem ørene og ja det er til dels rigtigt, men for os transseksuelle som brændende ønsker at blive den kvinde vi er indvendigt, så er kønnet mellem benene utroligt vigtigt for rigtigt mange. Faktisk er det for nogen personer, den eneste udvej for at leve et anstændigt liv med den mand eller kvinde, som vi nu ønsker det. Mange siger at de er tilfredse med det køn de er født med, at deres genitalier kun er der for syns skyld, at de er kvinder mellem ørene. I mine øjne er klart at dem skal man lade være! Transseksualitet er mange ting og vælger man ikke at blive opereret er der nogen ting i livet man fravælger, men det er disse personer fuldstændigt klar over og de har lært at leve med det.

Jeg håber udvalget vil tænke sig rigtigt godt om inden forslaget bliver sat til godkendelse. Jeg håber at vores forskellige historier, vil få jer til at se på hver vores situation. Her tænker jeg transvestitter contra transseksuelle. Jeg er sikker på at begge grupper vil kunne få noget ud af forslaget, men desværre må jeg indrømme, at hvis forslaget bliver godkendt, så er det ikke de transseksuelles gode der tages hensyn til, men transvestitternes og det er noget hø!

Vi er ikke og kommer aldrig i samme gruppe som transvestitter, dette er en meget vigtig faktor i vores liv. Vi transseksuelle er i en evig krig med vores biologiske køn, indtil nogen af os vælger at få vores korrigerende operation, det er Transvestitter ikke. Derfor mener jeg ikke at følgende bør godkendes:

-at myndige mennesker selv kan bestemme, hvilken kønsidentitet deres cpr-nummer og pas skal udtrykke

Dette punkt skulle måske ændres lidt så det kun er for folk der virkelig behøver at få ændret deres cpr.nr. og pas der får muligheden, myndighederne skal ikke bestemme over mig eller min krop, det er min egen og vi mennesker gør hvad der passer os med den...

Hvorfor har jeg skiftet holdning?

Jeg har snakket med en masse personer, som lever som kvinder i dag, men som af den ene eller anden grund ikke ønsker/kan blive opereret, ens for os alle er at vi er kvinder indvendigt, det er derfor vigtigt at skelne mellem dem der tror det! og dem der er det!.

Selve behandler-systemet i DK er meget dårligt i forhold til

Ens for os er at vi ønsker ikke at blive diskrimineret på grund af vores tilhørsforhold, hverken seksuelt eller andet!, vi vil leve som den kvinde vi er på trods af den lille forskel der er mellem vores ben.

I skal også vide at der er flere Transseksuelle i DK end man lige tror, de fleste af os går hos en privat gynækolog og psykolog/psykiater, vi har ingen diagnose fået, men er på hormoner og mange af os betaler selv vores rejse til Thailand.

De transseksuelle der sidder rundt omkring i DK, ene og alene, uden så meget som et netværk, som ikke gider alt det bøvl med SK som vi andre har været og skal igennem, faktisk fik jeg af vide i går aftes af en pige jeg snakkede med, at hun synes det var spild af tid at gå derinde, for man får ikke noget ud af det, hverken psykisk eller fysisk, bare man har en god læge og kan til en psykiater/psykolog, så er man reddet.

Min holdning:

Der burde komme en ny overlæge på Sexologisk Klinik. En overlæge der rent faktisk ved hvad vedkommende snakker om og er åben overfor den tilstand som vi er i og har en god portion empati overfor os.

Og så skal man gøre som i Norge, lave en såkaldt GID klinik. En klinik som kun varetager transseksuelles interesser, med eksperter på området, vejledere i form af kvinder/mænd som har været turen igennem, som kan rådgive og vejlede i samråd med en psykolog, omkring ens tilstand, arbejde, familie og venner. Det er der mange der har brug for og derfor vil PFT være en god sparringspartner omkring dette emne.

Transseksuelle/transseksualitet, ordene betyder mange ting i nogens øjne og burde ikke eksisterer, da det i mange tilfælde har en forkert klang og misbruges af personer som misforstår ordet...

Transseksuel:

Personer der mener de er kvinder, tager hormoner og lever 99,9% som kvinde, disse personer kalder sig transseksuelle, men ønsker ikke at få deres køn korrigeret.

Transseksualisme/transsexuality:

Kvinder/mænd som helt fra barnsben har følt at de er født i den forkerte krop, vi vokser op med en indre kamp. Den fortæller os en ting, men vi gør noget andet, for det siger normen vi skal.

Med venlig hilsen

Sascha Natascha Bosse
Taastrupgårdsvej 13, 2th
2630 Taastrup

Tlf: 2613-2774

Att. Ellids Kristensen
Sexologisk Klinik
Rigshospitalet
Afsnit 7411
Blegdamsvej 9
2100 København Ø

Lige nu er jeg vred, skuffet og ked af det på samme tid, det er en følelse som jeg sjældent har, men når den endelig kommer frem, så tordner det ud!!

Vred: vred over at have fået den henvisning, jeg skulle have lyttet til mit indre omkring SK, de er stadig nogle paddehatte derinde.

Skuffet: skuffet fordi det er den eneste instans i DK som kan hjælpe med et navneskifte før en evt. Operation, jeg ved hvor jeg skal hen, jeg ved hvordan jeg kommer derhen, men lige nu er der kun omveje.

Ked af det: fordi hende den såkaldte psykolog jeg snakkede med ikke engagerede sig i samtalen, det tog nøjagtig 37 min. Så havde hun spurgt hvor tit jeg dyrker sex, hvordan jeg dyrker sex og om jeg var blevet seksuelt overfaldet eller voldtaget!!

HVAD FANDEN HAR DET MED MIG OG MIN SAG AT GØRE!?!?!?!?

Jeg var til samtale hos Rikke Kildevæld på Sexologisk Klinik Rigshospitalet, og aldrig i mit liv har jeg følt mig så nedværdiget.

Jeg blev hentet i venteværelset, Rikke sagde bare Bosse da hun godt kunne se jeg ikke ligefrem lignede en mand! Jeg sagde ja og rejste mig og gik med hende.

Da jeg kommer op på første sal, står der en pige som er psykologistuderende, hun skal være med til samtalen får jeg at vide..

Samtalen starter med: hvorfor vil du gå herinde, jeg sidder med flot make-up, lys paryk, pæne højhælede sko, dyr frakke til 12000 kr og en gucci taske over skulderen, på papiret står der Nick Bosse og jeg ligner en kvinde, så kommer spørgsmålet, hvorfor vil du gå herinde?

Så kiggede hun i et stykke tid efter en consentform som de skulle bruge til at indhente oplysninger fra min gynækolog og min psykiater, så sendte hun den psykologistuderende ned til sekretæren for at hente den.

Jeg blev lige lovligt kæk og sagde, er det ikke åbenlyst?, det skal lige siges at man i den personprofil man sender ind skal skrive hvad problemet er og en evt. Løsning på det.

Samtalen går i gang og jeg får stillet forskellige spørgsmål, som jeg rent faktisk har svaret på 1 gang på papir, hun stiller nogle meget nærgående spørgsmål omkring min seksualitet, jeg siger at jeg har en kæreste, mandlig og hun siger så, så du er bøsse!, nej jeg er en hetroseksuel kvinde, jeg forklare at jeg har haft 2 forhold og det nuværende er mit andet og at vi har været sammen i 5½ år (her kommer så ingen spørgsmål omkring hvordan han tager det, det manglede faktisk)

Hun spørger hvor mange sexpartnere jeg har haft igennem tiden, hun spørger hvor tit jeg har erektion, hvor tit jeg onanere og hvor tit og hvordan jeg dyrker sex med min nuværende kæreste, ting jeg ikke rigtigt kan finde relevante for den situation jeg er i nu, spørgsmål som for mig var meget personlige og de gik mere i dybden end de egentlig burde.

Hun spørger også om jeg har været udsat for incest, vold eller seksuelt overfald, jeg bliver lidt irriteret og siger definér spørgsmålet, så siger hun bare, det er bare noget vi skal spørge om!!, jeg svare så nej!

Hun spørger også på et tidspunkt ind til at jeg i den profil jeg har vedlagt, ang. Den nye medicin jeg får, jeg forklarer at de papirer har jeg liggende i min taske og hun skal nok få dem, 3 gange spørger hun til den nye medicin, som jeg også forklarer hende hvad er, at papirene ligger i min taske og hun skal nok få dem udleveret da det har relevans for min sag.

Hun spørger hvad jeg laver i min fritid, jeg forklarer hende at jeg stiller op til bestyrelsen i PFT og jeg har meldt mig ind i Socialdemokratiet da jeg tror på at jeg kan være med til at gøre en forskel, jeg kigger hende dybt i øjnene og fortæller hende på en hård, men kærlig måde at det på ingen måde er sjov at være TS/HBS person i DK i dag, der er alt for mange gamle og forældede love, som praktisk gør det umuligt for en HBS person at leve et nogenlunde normalt liv, som jeg siger til hende, der er nogen der har for meget magt!

Hun spørger så hvad mit formål med at gå på SK vil være, jeg forklarer hende at mit formål er at få lov til at skifte navn, jeg er ligeglad med om der står M el. F i mit pas indtil videre, men mit navn vil jeg gerne have ændret, også når jeg skal ud og have nyt job, så er det ikke så fedt man står i dametøj og når man giver sit skattekort, så står der et mandenavn, nej det er ikke fedt, og som en spydig bemærkning nævner jeg at jeg ville ønske jeg boede i Spanien med den nye lov der lige er vedtaget. Hun siger at man først kan komme i betragtning til nyt navn når man har gået derinde i 1 år, så er det dem der skal tage stilling til om man er "egnet" til at få skiftet navn.

Hun påpeger at de ikke kan give mig hormoner eller indstille mig til operation da jeg er for tyk, jeg påpeger overfor hende at jeg er på hormoner som jeg har fået igennem min gynækolog og at jeg ikke ønsker at blive opereret i DK da kirurgerne ikke er dygtige nok! Efter jeg har gjort det klart for hende at jeg ikke ønsker disse ting, så gentager hun endnu engang at de (SK) ikke kan give mig hormoner eller indstille mig til operation, da jeg er for tyk! Atter engang skal jeg forklare hende, denne gang med en lidt mere hård tone, at jeg er på hormoner, at jeg ikke ønsker at blive opereret i DK da kirurgerne ikke er dygtige nok!

På et tidspunkt siger hun at hun ikke har mere at spørge om, jeg giver hende en mulighed for at stille spørgsmål som hun evt. måtte have, hun har ingen, hun spørger den studerende om hun har noget der skal snakkes om, men det har hun så heller ikke, så er vi vist færdig, hun rejser sig og åbner døren, jeg pakker mine ting sammen og føler næsten jeg bliver smidt ud af værelset, jeg siger pænt farvel til hende og den studerende og går ud til bilen! Jeg sidder i bilen i ca. 5 min, jeg er så rystet over oplevelsen at jeg ikke kan køre, hele vejen hjem i bilen kan jeg mærke min vrede!

Om hende:

Under hele samtalen virker hun åndsfraværende og ikke til stede, hun virker ikke oprigtig i den måde hun skal "analysere" mig, hun gentager sig selv flere gange, og spørgsmålene omkring voldtægt er helt ude i torvene, hun er ikke spor personlig, og man har slet ikke lyst til at svare på hendes spørgsmål.

De spørgsmål jeg havde troet der ville komme glimrede med deres fravær, spørgsmål om min konkrete situation og hvordan vi skal kunne håndtere den.

Jeg føler mig trådt på, ikke taget seriøst og som en udstillingsdukke, jeg havde ikke bedt om at der måtte komme en studerende med ind i samtalen, en samtale jeg troede var for at guide mig den rette vej ind til den rette psykolog/psykiater derinde, det kan ikke være rigtigt at man skal udstilles på den måde for at få hjælp!

Det jeg savnede var en god omgang empati, den var ikke eksisterende, hverken i forhold til mig eller den studerende, der var ingen spørgsmål om min person, men alt handlede om sex, seksualitet og hvad dertil hører.

Jeg savnede en fremgangsmåde for HBS personer, hun spurgte til højre og venstre, men ramte aldrig plet.

Om Rikke kan jeg kun sige, hun burde ikke arbejde med Transseksuelle!

Jeg har også hørt fra flere andre personer at hun er meget utilfredstillende at være i "behandling" hos.

Den 30-04-07 skal jeg ind til samtale hos Hanne Horsbøl, jeg håber virkelig at hun er bedre til at have med Transseksuelle at gøre, jeg havde spurgt pænt om det var muligt at komme til at tale med Eva Grahn, men den mulighed har jeg ikke fået, desværre, da jeg kun har hørt hende blive rost til skyerne..

Hvis der er noget du vil have uddybet, så kan jeg kontaktes på tlf. 4041-9993 eller på tlf: 4399-9993

Med Venlig hilsen

Sascha Natascha Bosse
Taastrupgårdsvej 13,2th.
2630 Taastrup

Hej med jer alle :)

Jeg har haft en rigtig god samtale med XxxX og den vil jeg gerne have lov til at dele med jer :)

Kommer der til at ske lidt ændringer med mig over de næste par år og jeg ville gerne selv prøve at forklare hvad der kommer til at ske :)

Jeg lider af noget der hedder HBS, det står for Harry Benjamin Syndrome, det betyder i alt sin enkelhed at jeg har et kvindesind og er født i den forkerte krop.

Lige nu er jeg på kvindelige hormoner og min krop er i store forandringer.

1: min stemme bliver lysere.

2: mit hår vokser og vil blive farvet.

3: jeg skal tabe mig.

4: jeg skal gennemgå en såkaldt kønsbekræftende operation om ca. 1½ til 2 år, men det kommer an på hvor hurtigt jeg taber mig.

I samtalen med XxxX, har vi selvfølgelig snakket om de konsekvenser det vil få for jer, som mine kollegaer, jeg er åben for spørgsmål og har fuld respekt for at det er en stor mundfuld at sluge for jer. Derfor er jeg åben for alle spørgsmål og jeg vil på et senere tidspunkt inviterer dem der har lyst, til en aften hvor en af mine veninder som er opereret, vil kunne svare på en masse spørgsmål, jeg vil selvfølgelig sørge for mad og drikke til os.

I mellemtiden kan du, hvis du har lyst, besøge min hjemmeside <http://natascha-b.dk>.

Med venlig hilsen

Sascha Natascha Bosse